

การพัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหววด”
ในการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงติดเชื้อเอชไอวี

The Development of “Sex Laksee Kab Chanee Mee Nuad” Facebook Fan Page
in Increasing Access Channels of Risk Groups for HIV Infection

วาทีณี ทิพจ้อย (Watinee Tipchoi)* อรสา กงตาล (Orasa Kongtaln)**

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหววด” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาจำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก 3) ศึกษาความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ 4) ศึกษาทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก จำนวน 278 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง จากการร่วมกิจกรรมในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหววด” ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหววด” มีประสิทธิภาพ 83.72/83.35 2) จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊กมีทั้งสิ้น 607 คน 3) ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก และ 4) ทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop Facebook fan page of “Sex Laksee Kab Chanee Mee Nuad” in order to find out the efficiency of the page based on the standardized efficiency criteria of 80/80 criteria, 2) to find out the number of Facebook fan page followers, 3) to find out the knowledge of HIV infection and sexually transmitted diseases, and 4) to find out the Facebook fan page followers’ attitude towards preventing HIV infection and sexually transmitted diseases. There were 278 Facebook fan page users as the samples in this study. They were selected by specific selection from activities in the fan page was to be hold on 25th October 2019 - 21st November in 2019. The employment statistics for data analysis were the percentage, Mean, and Standard Deviation. The findings were as follows: 1) The Facebook fan page of “SEX Laksee Kab Chanee Mee Nuad” was efficient at 83.72/83.35. 2) There were 607 Facebook fan page followers. and 3) The knowledge of HIV infection and sexually transmitted diseases was at a high level and 4) The Facebook fan page followers’ attitude towards preventing HIV infection and sexually transmitted diseases were at a high level.

Keywords: Facebook fan page, Knowledge, Attitude

คำสำคัญ: แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก ความรู้ ทัศนคติ

*นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

**ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัวและชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

บทนำ

การดำเนินงานด้านเอดส์ในประเทศไทยมีมายาวนานกว่า 30 ปี มีการจัดบริการและระบบสุขภาพเพื่อตั้งรับและป้องกันการแพร่ระบาดของโรค ทำให้ปัจจุบันการระบาดของเชื้อเอชไอวีในประเทศไทยได้ผ่านช่วงการระบาดสูงสุดมาแล้ว และพบความชุกการติดเชื้อเอชไอวีในประชากรทั่วไปมีแนวโน้มลด อย่างไรก็ตาม การลดการติดเชื้อรายใหม่ที่เกิดจากการผ่านมานั้นยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ยังคงพบการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างสูงมากในประชากรบางกลุ่ม ได้แก่ ชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย (MSM) ผู้ใช้สารเสพติดด้วยวิธีฉีด (PWID) พนักงานบริการทางเพศ (SW) เป็นต้น โดยสาเหตุและช่องทางการติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ในผู้ใหญ่ ประมาณร้อยละ 90 ติดเชื้อจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ป้องกัน โดยประมาณร้อยละ 45 จากเพศสัมพันธ์ระหว่างชายกับชายร้อยละ 30 จากเพศสัมพันธ์ในคู่อุปถัมภ์ที่ไม่ทราบว่าเป็นฝ่ายติดเชื้อเอชไอวีร้อยละ 11 จากเพศสัมพันธ์ในการซื้อขายบริการ และร้อยละ 4 จากการมีเพศสัมพันธ์ฉาบฉวย (คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์, 2560) จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่า การแก้ไขปัญหาเอดส์ถือเป็นประเด็นที่สำคัญและท้าทาย จากการคาดการณ์จำนวนผู้ติดเชื้อเอชไอวี โดยใช้แบบจำลองการระบาดเอดส์ (AIDS epidemic model: AEM) ในปี พ.ศ. 2558 มีผู้อยู่ร่วมกับเชื้อเอชไอวีในประเทศไทย 437,700 คน และคาดการณ์ผู้ติดเชื้อรายใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2558-2562 มีจำนวน 33,970 คน และพบว่า 3 ใน 4 ของผู้ติดเชื้อรายใหม่จะอยู่ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และคู่ของคนที่ติดเชื้อบวกร่องลงมาเป็นผู้ใช้ยาด้วยวิธีฉีด และพนักงานบริการหญิงและลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับการสำรวจของสำนักโรคระบาดวิทยาที่พบว่า ในกลุ่มโลหิตบริจาครายใหม่มีแนวโน้มความชุกในการติดเชื้อเอชไอวีที่สูงขึ้น หากมองในภาพรวมความชุกการติดเชื้อเอชไอวีอาจลดลง แต่เมื่อจำแนกไปตามกลุ่มย่อย เช่น กลุ่มอายุ กลับสะท้อนการติดเชื้อเอชไอวีที่พบในเยาวชนเพิ่มขึ้นอย่างเงี้ยวๆ (สำนักโรคระบาดวิทยา, 2561) ทางออกที่สำคัญในการแก้ปัญหาดังกล่าว คือการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มประชากรที่มีความเสี่ยงสูง ได้แก่ ในกลุ่มชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชาย และคู่ของคนที่ติดเชื้อบวกร่องลงมา ซึ่งเป็กลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงยากไม่ให้เกิดการแพร่กระจายของเชื้อ ในปัจจุบันมีการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อเอชไอวีโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยงของกลุ่มเสี่ยงเหล่านี้ และเพื่อให้กลุ่มเสี่ยงมีสุขภาพที่ดี โดยใช้หลักการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยง ให้ความรู้ คำปรึกษา และแจกอุปกรณ์ป้องกันเชื้อเอชไอวีรวมทั้งการส่งต่อเพื่อการตรวจเชื้อเอชไอวี หากตรวจพบเชื้อให้รักษาทันที และติดตามผลการรักษา กรณีตรวจแล้วไม่พบเชื้อก็ให้ปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการติดเชื้อ ให้ยังคงสถานะไม่ติดเชื้อโดยติดตามให้กลับมาตรวจซ้ำอย่างสม่ำเสมอ

ในปัจจุบันการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงสามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบผ่านช่องทางต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น เครือข่ายเพื่อน จุติรวมตัวของกลุ่มเสี่ยง กิจกรรมระดับชุมชน หรือแม้กระทั่งเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) โดยเฉพาะเครือข่ายสังคมออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะเป็นสังคมที่มีการเชื่อมต่อกันผ่านทางอินเทอร์เน็ตเพื่อสร้างเครือข่ายในการตอบสนองความต้องการทางสังคม ที่มุ่งเน้นในการสร้างภาพลักษณ์และสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ในกลุ่มคนที่มีความสนใจหรือมีกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งทุกคนเป็นทั้งผู้รับสารและส่งสารในเวลาเดียวกัน การเดินทางของข้อมูลรวดเร็วจนแทบจะเป็นการนำเสนอแบบฉับพลันตามเวลาที่เกิดเหตุการณ์จริง (Real time) และยังเปิดพื้นที่ในการวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง สามารถเข้าใช้งานได้อย่างรวดเร็วด้วยสมาร์ตโฟน แท็บเล็ต หรืออุปกรณ์ที่สามารถเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบพกพาได้สะดวก และกำลังเป็นที่นิยมอย่างมากในสังคมปัจจุบัน จนนักสื่อสารมวลชนยกให้เครือข่ายสังคมออนไลน์เป็นสื่อใหม่ (New media) ซึ่งจะมาแทนที่สื่อหลักเดิมที่คนทั่วไปคุ้นเคย เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สิ่งพิมพ์ (จุฑามาศ, 2560; วรินดา, 2554; สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2556; อภิชัย, วรัชยา, 2557) ดังนั้น เครือข่ายสังคมออนไลน์จึงเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการติดต่อสื่อสาร แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนข้อมูล หรือการเข้าร่วมทำกิจกรรมต่างๆ กับกลุ่มเสี่ยง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเสี่ยงที่เข้าถึงยาก หรือไม่ต้องการเปิดเผยเพศวิถีของตนหรือไม่สามารถพบเจอในสถานที่ที่เป็นจุดรวมตัว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลเบื้องต้นด้านการป้องกันเอชไอวีและ

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และให้ข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมบริการตรวจหาเชื้อเอชไอวีและตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์, 2556) ตัวอย่างช่องทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น ห้องแชท (Chat room) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ทวิตเตอร์ (Twitter) เป็นต้น ทั้งนี้ เครือข่ายสังคมออนไลน์ที่ได้รับความนิยมมากที่สุดและมีผู้ใช้บริการมากที่สุดในประเทศไทยและทั่วโลก คือ เฟซบุ๊ก (จุฑามาศ, 2560; ราไพพรรณ, 2557)

การทำงานของเฟซบุ๊ก แบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ คือ แบบโปรไฟล์ (Profile) และแบบแฟนเพจ (Fan page) แบบโปรไฟล์เหมาะสำหรับการแสดงตัวตนแบบปัจเจกบุคคล ขณะที่แบบแฟนเพจเหมาะสำหรับหน่วยงานหรือองค์กร อาจมีผู้ดูแลระบบ (Administrator) มากกว่าหนึ่งคน อีกทั้งแบบแฟนเพจจะมีรูปแบบการใช้งานและประมวลผลที่พิเศษกว่า โดยเฉพาะการบันทึกสถิติการเข้าชมในส่วนต่างๆ ซึ่งจะไม่มีในแบบโปรไฟล์ (อภิชัย, วรัชยา, 2557) แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก (Facebook Fan page) หรือเพจ (Page) เป็นคุณสมบัติหนึ่งของเฟซบุ๊กที่มีไว้เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งานได้สร้างพื้นที่หนึ่งไว้สำหรับการแสดงความคิดเห็น หรือรวบรวมผู้ใช้งานเฟซบุ๊กที่มีความชอบในเรื่องต่างๆ หรือสิ่งต่างๆ ที่คล้ายกัน หรือไว้เป็นช่องทางประชาสัมพันธ์ให้แก่ผู้ใช้งานทั่วไปได้รับทราบ และขยายขอบเขตเข้าสู่พื้นที่ส่วนตัวได้อีกด้วย แฟนเพจบนเฟซบุ๊กจะสร้างเป็นหน้าเพจใหม่ (New page) ซึ่งในหน้าเพจนี้สิ่งใดก็ตามที่ผู้ใช้งานหรือผู้สร้างโพสต์ (Post) และมีผู้ใช้งานอื่นๆ เข้ามาในหน้าเพจจะสามารถเห็นข้อความนั้นได้ทันทีโดยไม่ต้องเพิ่มเพื่อน ด้วยเหตุนี้ แฟนเพจบนเฟซบุ๊กจึงเป็นพื้นที่ไว้สำหรับรวบรวมกลุ่มคนที่มีมุมมองคล้ายกันหรือต่างกัน ทำให้แฟนเพจบนเฟซบุ๊กเป็นช่องทางชั้นเยี่ยมในการประชาสัมพันธ์กระจายข่าวสาร เพื่อให้กลุ่มคนจำนวนมากได้รับรู้และได้เห็นสิ่งที่เจ้าของแฟนเพจบนเฟซบุ๊กได้แสดงออกมา ทั้งนี้ เมื่อจำนวนผู้ใช้งานเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจึงกลายเป็นแรงดึงดูดที่ทำให้ผู้ใช้งานอีกมากมายเข้ามาติดตาม (เกษม, 2552; จุฑามาศ, 2560)

จากที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะพัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก ชื่อว่า “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อเพิ่มช่องทางในการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยง ให้ได้รับข้อมูลเบื้องต้นด้านการป้องกันเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมบริการตรวจหาเชื้อเอชไอวีและตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผ่านเครื่องมือสื่อสารรูปแบบต่างๆ ในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก เช่น กระดานข้อความ รูปภาพ คลิปวิดีโอ คลิปเสียง เกมส์ กิจกรรม หรือแคมเปญร่วมสนุก เป็นต้น ส่งผลให้กลุ่มเสี่ยงมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง และมีทัศนคติที่ดีในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาจำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด”
3. เพื่อศึกษาความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด”
4. เพื่อศึกษาทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด”

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ แบ่งการดำเนินงานวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 พัฒนาแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1. ศึกษาข้อมูลเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเครือข่ายสังคมออนไลน์ แผนเพจบนเฟซบุ๊ก และการพัฒนานวัตกรรม เช่น ชัยยงค์ (2556), วฒนพงษ์, วีรพงษ์ (2556), ศศิวิมล (2555), สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (2556), อภิรักษ์ (2560) เป็นต้น และสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth interview) ตัวแทนกลุ่มเสี่ยงในการดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ชนม์นิภา (2562), ปิยฉัตร (2562), สายฝน (2562) เป็นต้น เพื่อนำไปใช้พัฒนาแผนเพจบนเฟซบุ๊ก

2. สร้างแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” ต้นแบบ (Prototype) ประกอบด้วยเนื้อหาด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โดยมีเครื่องมือสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น กระดานข้อความ หน้าแลนดิงเพจ (Landing page) รูปภาพ คลิปวิดีโอ คลิปเสียง กิจกรรม หรือแคมเปญร่วมสนุก เป็นต้น นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

3. ทดลองใช้แผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” เบื้องต้นกับกลุ่มทดลองมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 ครั้ง เพื่อหาประสิทธิภาพ ดังนี้

ครั้งที่ 1 หาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) จำนวน 3 คน โดยนำแผนเพจบนเฟซบุ๊กไปทดลองใช้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป อย่างละ 1 คน ตรวจสอบการรับรู้ข้อมูลในแผนเพจบนเฟซบุ๊ก สังเกตพฤติกรรมการใช้งาน และความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มทดลอง จากนั้นทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว นำข้อมูลมาปรับแก้ ครั้งที่ 1

ครั้งที่ 2 หาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:3) จำนวน 9 คน โดยนำแผนเพจบนเฟซบุ๊กไปทดลองใช้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป อย่างละ 3 คน เพื่อปรับปรุงสืบเนื่องจากครั้งที่ 1 ตรวจสอบการรับรู้ข้อมูลในแผนเพจบนเฟซบุ๊ก สังเกตพฤติกรรมการใช้งาน ความสามารถในการเข้าถึงกลุ่มทดลอง และสัมภาษณ์เบื้องต้นกับกลุ่มทดลอง จากนั้นทำการทดสอบประสิทธิภาพแบบกลุ่ม นำข้อมูลมาปรับแก้ ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3 หาประสิทธิภาพภาคสนาม (1:10) จำนวน 30 คน โดยนำแผนเพจบนเฟซบุ๊กไปทดลองใช้นักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป อย่างละ 10 คน ทำการทดสอบเพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 การนำแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้ติดตามแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 จำนวน 607 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ติดตามแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 จำนวน 278 คน ซึ่งได้มาโดยการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากการร่วมกิจกรรมในแผนเพจบนเฟซบุ๊ก

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การใช้งานแผนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด”

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

2.2.2 ทักษะในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

3. เครื่องมือในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1.1 แพนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และประสิทธิภาพ 83.72/83.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล

3.2.1 Facebook Insights เป็นเมนูในเว็บไซต์เครือข่ายสังคมออนไลน์เฟซบุ๊ก ที่ให้เฉพาะเจ้าของแฟนเพจ ดูข้อมูลเชิงลึกที่อยู่นอกเหนือจากกลุ่มเสี่ยงจะเห็นในหน้าหลัก ในเมนูดังกล่าวจะประกอบด้วย ข้อมูลจำนวนผู้ติดตาม จำนวนผู้เข้าถึงเนื้อหา ช่วงเวลาการเข้าชม ประเภทของผู้ติดตาม จำนวนการมีปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น

3.2.2 แบบวัดความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก (ใช่/ไม่ใช่) ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยนำมาจาก กองเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (2562), สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุข (2557), องค์การแคร์นานาชาติ ประเทศไทย และมูลนิธิริษัทไทย (2541) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.74

การแปลผลใช้เกณฑ์การแบ่งระดับขั้นคะแนน แบบอิงเกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1971 อ้างถึงใน ภาวิณี, 2552) โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ตอบถูกร้อยละ	80-100	ความรู้อยู่ในระดับมาก
ตอบถูกร้อยละ	60-79	ความรู้อยู่ในระดับปานกลาง
ตอบถูกน้อยกว่าร้อยละ	60	ความรู้อยู่ในระดับน้อย

3.2.3 แบบวัดทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 2 ตัวเลือก (เหมาะสม/ไม่เหมาะสม) ตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน จำนวน 15 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยนำมาจาก สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (2557), สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุข (2557), องค์การแคร์นานาชาติ ประเทศไทย และมูลนิธิริษัทไทย (2541) มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.86

การแปลผลใช้เกณฑ์การแบ่งระดับขั้นคะแนน แบบอิงเกณฑ์ของบลูม (Bloom, 1971 อ้างถึงใน ภาวิณี, 2552) โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ตอบถูกร้อยละ	80-100	ทัศนคติอยู่ในระดับมาก
ตอบถูกร้อยละ	60-79	ทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง
ตอบถูกน้อยกว่าร้อยละ	60	ทัศนคติอยู่ในระดับน้อย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล (Post) ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผ่านแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ทุกวันพุธ เวลา 9.00 - 11.00 น. หรือ เวลา 22.00 - 24.00 น. ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 เป็นระยะเวลา 28 วัน โดยใช้เครื่องมือสื่อสารในรูปแบบต่างๆ เช่น กระดานข้อความ หน้าแลนดิงเพจ (Landing page) รูปภาพ คลิปวิดีโอ คลิปเสียง กิจกรรม หรือแคมเปญร่วมสนุก และตอบกลับความคิดเห็นเป็นประจำสม่ำเสมอในทุกๆ วัน

4.2 ผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” เข้าใช้งานแฟนเพจ โดยศึกษาข้อมูลด้านเอชไอวี และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และข้อมูลเกี่ยวกับการส่งเสริมบริการตรวจหาเชื้อเอชไอวีและตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ด้วยตนเอง รวมทั้งสนทนาโต้ตอบ แสดงความคิดเห็น ขอคำปรึกษา หรือสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกับผู้วิจัย ซึ่งเป็นผู้ดูแลระบบ (Administrator) ด้วยตนเอง

4.3 เมื่อครบกำหนดระยะเวลา 28 วัน ผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ผ่านเมนู Facebook Insights พร้อมทั้งวัดความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผ่านกระดานข้อความในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” นำผลที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

การพัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ในการเพิ่มช่องทางการเข้าถึงกลุ่มเสี่ยงการดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิจัยดังนี้

1. การพัฒนาแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ประสิทธิภาพของแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ตามเกณฑ์ 80/80

รายการ	กลุ่มทดลอง	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์					
จากการตอบคำถามระหว่างศึกษาข้อมูลในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก	30	18	15.07	1.85	83.72
ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หลังศึกษาข้อมูลในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก	30	20	16.67	2.21	83.35

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการตอบคำถามระหว่างศึกษาข้อมูลในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” มีค่าเท่ากับ 15.07 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.72 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หลังศึกษาข้อมูลในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก มีค่าเท่ากับ 16.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.35 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” มีประสิทธิภาพ 83.72/83.35 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

2. จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด”

จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชะนีมีหนวด” ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 แสดงดังตารางที่ 2 และตารางที่ 3

ตารางที่ 2 จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” จำแนกตามช่วงอายุและเพศ

ช่วงอายุ (ปี)	ชาย		หญิง		รวม	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
13 - 17 ปี	12	1.98	24	3.95	36	5.93
18 - 24 ปี	121	20.10	183	30.15	304	50.25
25 - 34 ปี	55	9.06	91	14.99	146	24.05
35 - 44 ปี	30	4.94	49	8.07	79	13.01
45 - 54 ปี	12	1.98	13	2.14	25	4.12
55 - 64 ปี	0	0.00	4	0.66	4	0.66
65 ปีขึ้นไป	6	0.99	6	0.99	12	1.98
รวม	237	39.04	370	60.96	607	100

จากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” มีจำนวนทั้งสิ้น 607 คน จำแนกเป็นชาย จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 39.04 หญิง จำนวน 370 คิดเป็นร้อยละ 60.96 โดยช่วงอายุที่ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” มากที่สุด ได้แก่ 18 - 24 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.25 รองลงมาเป็น 25 - 34 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.05 และ 35 - 44 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.01 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” จำแนกตามสถานที่

สถานที่ (จังหวัด)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุดรธานี	228	37.56
บุรีรัมย์	225	37.07
สุรินทร์	90	14.83
กรุงเทพฯ	14	2.31
นครราชสีมา	7	1.15
ขอนแก่น	5	0.82
กาฬสินธุ์	3	0.49
หนองคาย	3	0.49
อื่นๆ	32	5.27
รวม	607	100

จากตารางที่ 3 พบว่า จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” มีจำนวนทั้งสิ้น 607 คน โดยสถานที่ที่มีผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนด” มากที่สุด ได้แก่ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 37.56 รองลงมาเป็นจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 225 คน คิดเป็นร้อยละ 37.07 และจังหวัดสุรินทร์ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 14.83 ตามลำดับ

3. ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด”

ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความรู้ด้านเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ	เกณฑ์	แปลผล
ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	278	20	16.49	2.26	82.45	80 - 100	ระดับมาก

จากตารางที่ 4 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดความรู้ด้านเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก มีค่าเท่ากับ 16.49 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 82.45 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” อยู่ในระดับมาก

4. ทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด”

ทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก แสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ	เกณฑ์	แปลผล
ทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	278	15	13.15	1.90	87.67	80 - 100	ระดับมาก

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบวัดทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก มีค่าเท่ากับ 13.15 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.67 ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ทักษะคิดในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” อยู่ในระดับมาก

อภิปรายและสรุปผลการวิจัย

1. แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” มีประสิทธิภาพ 83.72/83.35 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนนี้มีหนวด” ถูกพัฒนาขึ้นตามกระบวนการผลิตสื่อหรือนวัตกรรมการศึกษาอย่างมีระบบ โดยผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ จากนั้นมีการ

นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน นักศึกษา และประชาชนทั่วไป จำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบการรับรู้ข้อมูลในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก ซึ่งพบว่าข้อมูลบางส่วนมีค่าศัพท์เฉพาะที่ยากต่อการเข้าใจ เช่น “กลุ่มคู่ผลเลือดต่าง” ผู้วิจัยจึงดำเนินการปรับแก้โดยระบุความหมายเพิ่มเติมในข้อมูลที่นำเสนอ นอกจากนี้ ยังมีการปรับเปลี่ยนรูปโปสเตอร์ให้สอดคล้องกับชื่อของแฟนเพจเพื่อโน้มน้าวชักจูงให้กลุ่มเสียงเข้ามามีส่วนร่วมหรือติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊กเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การทดลองใช้ครั้งที่ 1 แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหนวด” มีประสิทธิภาพ 68.71/70.22 ครั้งที่ 2 ทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง จำนวน 9 คน โดยสังเกตพฤติกรรมระหว่างใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก พบว่า บางคนมีการปรึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกัน เนื่องจากเกิดข้อสงสัยในข้อมูลที่ปรากฏในแฟนเพจ เช่น การช่วยตัวเองมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งผู้วิจัยได้อธิบายถึงสาเหตุและระดับความเสี่ยงจนเกิดความรู้ความเข้าใจ และได้มีการปรับแก้ข้อมูล ในแฟนเพจเฟซบุ๊กให้มีรายละเอียดและความชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะจากกลุ่มทดลองให้ใช้การทดสอบแบบออนไลน์ (Online) เนื่องจากสามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวก และรวดเร็ว ทั้งนี้ ควรแสดงผลคะแนนให้ทราบแบบฉับพลัน (Real time) หลังเสร็จสิ้นการทดสอบ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้ตามข้อเสนอแนะ ส่งผลให้การทดลองใช้ครั้งที่ 2 แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหนวด” มีประสิทธิภาพ 77.14/78.63 จากนั้นผู้วิจัยได้นำแฟนเพจบนเฟซบุ๊กไปใช้กับกลุ่มทดลองครั้งสุดท้าย จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภาพร และคณะ (2559) ที่ศึกษาการพัฒนาโมบายแอปพลิเคชัน เรื่อง ระบบเลขฐาน วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ โดยนำโมบายแอปพลิเคชันที่สร้างขึ้นที่ผ่านการประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านสื่อเทคโนโลยีการศึกษาแล้ว นำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพ จำนวน 3 ครั้ง ครั้งที่ 1 หาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) จำนวน 3 คน ครั้งที่ 2 หาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม (1:3) และครั้งที่ 3 หาประสิทธิภาพภาคสนาม (1:10) ผลการวิจัยพบว่า โมบายแอปพลิเคชัน เรื่อง ระบบเลขฐานวิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ 81.77/85.11 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด ส่งผลให้แฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหนวด” มีประสิทธิภาพ 83.72/83.35

2. จำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนีนีมีหนวด” ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 มีจำนวนทั้งสิ้น 607 คน ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก แฟนเพจบนเฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือทางการสื่อสารในการเข้าถึงและโน้มน้าวใจของกลุ่มเสียงเป็นอย่างดี (วีรพงษ์, 2561) โดยการสื่อสารเหมือนกับการกระจายข่าวให้ผู้ติดตามทราบข้อมูลตลอดเวลา อีกทั้งยังเปิดพื้นที่ในการสอบถามข้อมูล วิชาการวิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดกว้าง ซึ่งไม่เพียงแต่ประเด็นสาธารณะเท่านั้น แต่ยังสามารถขยายขอบเขตเข้าสู่พื้นที่ส่วนตัวได้อีกด้วย โดยที่ผู้ที่ไม่ได้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก ก็ยังสามารถสื่อสารกันได้โดยลักษณะข้อมูลเปิด อีกทั้งยังสามารถติดเสิร์ชเอนจิน (Search engine) เพื่อให้สามารถมองเห็นหน้าแฟนเพจได้โดยไม่ต้องเข้าเฟซบุ๊กอีกด้วย นอกจากนี้ ยังสามารถกระจายข้อมูลให้ผู้ใช้งานแฟนเพจได้อย่างต่อเนื่องและทันเวลา (Real time) ส่งผลให้ข่าวสารหรือข้อมูลต่างๆ มีความสดและทันเหตุการณ์มากกว่าสื่อดั้งเดิมชนิดอื่นๆ (ภิเชก, 2555; ราไพพรรณ, 2557; วรินดา, 2554) โดยเฉพาะข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลสถิติต่างๆ เช่น จำนวนประชากรกลุ่มเสียง สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีในปัจจุบัน เป็นต้น ประกอบกับผู้วิจัยมีการเสนอนำข้อมูล (Post) ในลักษณะที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นข้อความต่างๆ (Status) รูปภาพ ไฟล์มัลติมีเดีย (Video) หรือแชร์ไปยังสื่อสังคมออนไลน์อื่นๆ (Link) ก็มีผลต่อจำนวนผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊กด้วยเช่นกัน สอดคล้องกับ อภิชัย, วรัชยา (2557) กล่าวว่าการนำเสนอ เนื้อหาที่หลากหลายจะช่วยส่งผลให้เกิดการรับรู้และเข้าถึงจากผู้ใช้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ การวิเคราะห์พิจารณารูปแบบของเนื้อหาหรือข้อมูลก่อนจะนำเสนอในแฟนเพจก็มีส่วนสำคัญ บางเนื้อหาเหมาะสำหรับนำเสนอด้วยรูปภาพเพื่อให้กลุ่มเสียงเห็นแล้วเข้าใจได้ทันที ขณะที่บางเนื้อหาต้องอาศัยข้อความสั้นๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ ส่วนช่วงเวลา

ในการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยเลือกนำเสนอในวันพุธ เวลา 9.00 - 11.00 น. หรือ 22.00 - 24.00 น. เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่มีการใช้งาน เฟซบุ๊กมากที่สุด และยังพบอีกว่าผู้ใช้งานเฟซบุ๊กส่วนใหญ่ใช้งานผ่านโทรศัพท์มือถือ โดยมีพฤติกรรมในการเช็คสถานะประจำวัน (Status) หลังจากตื่นนอน ช่วงพักกลางวัน และช่วงเวลาก่อนนอน (<http://today.line.me>) ส่งผลให้ระหว่างวันที่ 25 ตุลาคม 2562 - 21 พฤศจิกายน 2562 มีผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” จำนวน 607 คน และผู้เข้าถึงเพจ จำนวนทั้งสิ้น 33,800 คน

3. ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก อยู่ในระดับมาก (ร้อยละ 82.45 และร้อยละ 87.67) ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจาก แฟนเพจบนเฟซบุ๊กเป็นช่องทางชั้นเยี่ยมในการประชาสัมพันธ์ กระจายข่าวสาร เพื่อให้กลุ่มคนจำนวนมากได้รับรู้ ได้เห็นในสิ่งที่เจ้าของแฟนเพจได้แสดงออกมา (จุฑามาศ, 2560; วรินดา, 2554) การเดินทางของข้อมูลที่รวดเร็วในลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง จนแทบจะเป็นการนำเสนอแบบฉับพลันตามเวลาที่เกิดเหตุการณ์จริง การเปิดพื้นที่ในการวิพากษ์วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ส่งผลให้เกิดการมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันนำมาซึ่งความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องของสมาชิกในแฟนเพจเกี่ยวกับเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ นอกจากนี้ การนำเสนอข้อมูลซึ่งผ่านการวิเคราะห์ถึงความถูกต้องและเหมาะสมต่อกลุ่มเสี่ยงผ่านเครื่องมือสื่อสารรูปแบบต่างๆ ในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก เช่น กระดานข้อความ รูปภาพ คลิปวิดีโอ ถ่ายทอดสด ทำให้กลุ่มเสี่ยงเกิดการรับรู้ และเข้าใจในข้อมูลข่าวสาร (สุธีร์, 2554; อภิชัย, วรรษยา, 2557) จนทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ (Attitude) และพฤติกรรมได้ตามต้องการ (Kotler, Lee, 2008) สอดคล้องกับ วีรพงษ์ (2561) กล่าวว่า แฟนเพจบนเฟซบุ๊กเป็นตัวแทนทางสังคมที่มีบทบาทในการถ่ายทอดความรู้ ความเชื่อ และเจตคติ เพื่อให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมต่างๆ ที่เหมาะสม และยังสอดคล้องกับ อภิชัย, วรรษยา (2557) กล่าวว่า จุดประสงค์หลักของการนำเสนอสื่อสังคมออนไลน์มาใช้แบ่งออกได้เป็น 3 ประการ คือ 1) สร้างความเข้าใจหรือการรับรู้ (Cognitive/Awareness) เพื่อให้กลุ่มเสี่ยงได้รับทราบข้อมูลขององค์กรรับรู้ถึงการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่างๆ 2) สร้างความรู้สึก (Affective) ได้แก่ ความประทับใจหรือทัศนคติที่ดี ทำให้กลุ่มเสี่ยงเกิดความพึงพอใจ เชื่อมมั่น หรือศรัทธาขององค์กร และ 3) ก่อให้เกิดพฤติกรรม (Behavior) เมื่อสร้างกระบวนการรับรู้ และทัศนคติที่ดีแก่กลุ่มเสี่ยงแล้วจึงก่อให้เกิดพฤติกรรมที่องค์กรต้องการ เช่น การลดพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น จึงกล่าวได้ว่าแฟนเพจบนเฟซบุ๊กถือเป็นสื่อสังคมออนไลน์ที่มีพลังแห่งการโน้มน้าวใจให้เกิดการยอมรับในข้อมูลได้ดีกว่าสื่ออื่นๆ (วรินดา, 2554) ส่งผลให้ความรู้ด้านเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และทัศนคติในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีของผู้ติดตามแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก “Sexหลากหลายกับชนิมีหนวด” หลังใช้งานแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. สำหรับผู้ที่สนใจการสร้างแฟนเพจบนเฟซบุ๊กเป็นเครื่องมือหนึ่งในการสื่อสาร ควรมีการกำหนดกลุ่มเป้าหมาย และบุคลิกลักษณะของแฟนเพจให้มีความชัดเจน และนำกลยุทธ์ต่างๆ ของการวิจัยไปประยุกต์ใช้เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเกิดความสนใจ อันจะส่งผลให้กลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจ สื่อสารได้อย่างถูกต้อง ซึ่งจะส่งผลไปยังทัศนคติและพฤติกรรมที่เหมาะสมตามที่ผู้ดูแลแฟนเพจบนเฟซบุ๊กต้องการ

2. หน่วยงานราชการสามารถนำแฟนเพจบนเฟซบุ๊กไปเป็นเครื่องมือหนึ่งที่ใช้ในการสื่อสาร เช่น การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม หรือการประชาสัมพันธ์ รมรงคในวาระต่างๆ เนื่องจากแฟนเพจบนเฟซบุ๊กสามารถนำเสนอเนื้อหาได้หลายรูปแบบ เช่น คลิปวิดีโอ ภาพนิ่ง เป็นต้น พร้อมทั้งสามารถตอบกลับข้อมูลโดยตรงกับกลุ่มเป้าหมายได้ตลอดเวลา

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาที่กรุณาให้คำปรึกษา กำลังใจ ตลอดจนช่วยเติมเต็มข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ รองผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนประชาชนทั่วไป ที่สนับสนุนการทำวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กองโรคเอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. หลักสูตรวิทยาการกระบวนการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปี 2562. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข; 2562.
- เกษม เพ็ญภินันท์. ความไกลห่างของวัฒนธรรมศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร; 2552.
- คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์. ยุทธศาสตร์แห่งชาติว่าด้วยการยุติปัญหาเอดส์ พ.ศ. 2560 - 2573. กรุงเทพฯ: เอ็นซีคอนเซ็ปต์; 2560.
- จุฑามาศ ทองแก้ว. เฟซบุ๊กแฟนเพจ: อัตลักษณ์ของวัยรุ่นในมิติทางสังคม [วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม]. สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์; 2560.
- ชนมณีภา การติรัมย์. การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ [สัมมนา]. ตัวแทนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3; 23 กันยายน 2562.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย 2556; 5(1): 8-20.
- ปิยะฉัตร พลนอก. การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ [สัมมนา]. ตัวแทนนักศึกษาชั้นปีที่ 2; 22 กันยายน 2562.
- ภาวิณี อยู่เพียรพงษ์. พฤติกรรมการทายากันยุงของผู้ป่วยซิคุนกุลยา จังหวัดนราธิวาส [วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์]. ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา; 2552.
- ภิเชก ชัยนิรันดร์. การตลาดแนวใหม่ ผ่าน Social Media. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น; 2554.
- ร่ำไพพรรณ บุญพงษ์. การสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กของมูลนิธิอิสรชนเพื่อต่อรองอัตลักษณ์ของ “ผู้ใช้ชีวิตในที่สาธารณะ” [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2557.
- วฒนพงษ์ นิยมสุวรรณ, วีรพงษ์ พลนกรกิจ. แนวคิดการใช้เครื่องมือสื่อสารในแฟนเพจบนเฟซบุ๊ก และทัศนคติ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจกดปุ่ม “ถูกใจ” ให้เครื่องมือสื่อสารในแฟนเพจบนเฟซบุ๊กของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. วารสารเทคโนโลยีสูรนารี 2556; 7(1); 37-67.
- วรินดา เปลี่ยนศรี. การรณรงค์เรื่องจิตอาสาในเฟซบุ๊กแฟนเพจ ช่วงวิกฤติอุทกภัย พ.ศ. 2554 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.
- วีรพงษ์ พวงเล็ก. (2561) การสื่อสารผ่านแฟนเพจเฟซบุ๊กกับผลที่เกิดขึ้นต่อเจ้าของแฟนเพจเฟซบุ๊ก: กรณีศึกษาแฟนเพจเฟซบุ๊กที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย. วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ 2560; ฉบับพิเศษ: 17-33.
- ศศิวิมล ชูแก้ว. การศึกษารูปแบบและเนื้อหาการสื่อสารผ่านเฟซบุ๊กของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์การตลาด]. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย; 2555.

สายฝน มูลสมบัติ. การป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ [สัมภาษณ์]. ตัวแทนประชาชนทั่วไป;
25 กันยายน 2562.

สำนักระบาดวิทยา. สถานการณ์การติดเชื้อเอชไอวีประเทศไทย พ.ศ. 2560. นนทบุรี: กระทรวงสาธารณสุข; 2561.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และศูนย์ความร่วมมือไทย-สหรัฐ ด้านสาธารณสุข. การทำแผนที่ชุมชน
และกลุ่มเสี่ยง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง; 2557.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. แนวทางการดำเนินงานป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชาย
มีเพศสัมพันธ์กับชายและสาวประเภทสองระดับชาติ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย;
2556.

สำนักโรคเอดส์ วัณโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. คู่มือวิทยากร การอบรมหลักสูตรการปรึกษาเพื่อตรวจหาการติดเชื้อ
เอชไอวี สำหรับผู้รับบริการชายที่มีเพศสัมพันธ์กับชายและสาวประเภทสอง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์
การเกษตรแห่งประเทศไทย; 2557.

สุธีร์ นวกุล. ใช้ให้เป็น เล่นให้สนุก Facebook. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น; 2554.

องค์การแคร์นานาชาติ ประเทศไทย และมูลนิธิริรักษ์ไทย. คู่มือการจัดการเรียนการสอนเพื่อปลอดภัยจากเพศสัมพันธ์
ในกลุ่มเยาวชนชนบท. กรุงเทพฯ: กุลการพิมพ์; 2541.

อภิชัช พุกสวัสดิ์. นวัตกรรมการประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ผ่านการสื่อสารเครือข่ายสังคมออนไลน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2560.

อภิชัย อารยะเจริญชัย, วรัชยา สุนทรสารทูล. การวัดและประเมินผลการใช้ Facebook. วารสารรังสิตสารสนเทศ 2557;
20(2): 66-95.

อาพร มณีนิล, อานันท์ นิรมล, กฤตยากาญจน์ โตพิทักษ์. การพัฒนาโมบายแอปพลิเคชัน เรื่องระบบเลขฐาน
วิชาคณิตศาสตร์คอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ.
วารสารครูพิบูล 2559; 3(1): 22-33.

Kotler P, Lee R N. Social marketing Influencing Behavior for Good. 3rd ed. New York: Sage Publication.

Line today. โพสต์คอนเทนต์ social media “วัน-เวลา” ไหน คนไทยสนใจมากที่สุด [ออนไลน์] 2562 [อ้างเมื่อ 10
พฤศจิกายน 2562]. จาก [https://today.line.me/th/pc/article/โพสต์คอนเทนต์+Social+Media+“วัน+
เวลา”ไหน+คนไทยสนใจมากที่สุด-ovyyeq](https://today.line.me/th/pc/article/โพสต์คอนเทนต์+Social+Media+“วัน+เวลา”ไหน+คนไทยสนใจมากที่สุด-ovyyeq)